

कृष्णोष्ठतालुजिह्वः श्वसनो यूथस्य घातकरः ॥
स्थूलशृङ्गान्निष्ठः सितोदरः कृष्णसारवर्णश्च ॥
यहजातोऽपि ब्राह्म्यो यूथविनाशवाहो वृषभः ॥
श्यामकपुष्पचिताङ्गो भस्मारुणसन्निभो विडा-
लाक्षः ॥

विप्राणामपि न शुभं करोति वृषभः परिग्रहीतः ॥
ये चोद्धरन्ति पादान् प्रह्लादिव योजिताः कृष्ण-
यीवाः ॥

कातरनयना चीनाः पृष्ठतश्च ते न भारसञ्चाः ॥
मृदुसंहतताम्रोष्ठास्तु स्फिजस्तान्तालुजिह्वाश्च ॥

तनुद्वयोश्चश्रवणाः सुकुचयः स्पष्टजङ्घाश्च ॥
आताम्रसंहतखुरा व्यूढोरक्षा वृहत्ककुद-
युक्ताः ॥

स्निग्धश्चक्षुस्तनुत्वग्रोमाश्चस्तान्तनुप्रह्लाः ॥
तनुभूयुग्मबालघयो रक्तान्तविलोचना मही-
च्छायाः ॥

सिंहश्चक्षुस्तन्वत्कमलाः पूजिताः सुगताः ॥
वामावर्त्तवर्मे दक्षिणपार्श्वे च दक्षिणावर्त्तः ॥
शुभदा भवन्त्यननुहो जङ्घाभिश्चैकनिभाभिः ॥

वैदूर्यमल्लिका वृद्धवदेक्षणाः स्थूलनेत्रचर्मणाः ॥
पार्श्वभिरस्फुटिताभिः शृङ्गाः सर्वेऽपि भार-
वहाः ॥

प्राणोद्देशे सवल्लिमांज्ज्वरमुखः सितश्च दक्षि-
णतः ॥

कमलोत्पललाक्षाभः सुबालध्रिर्वाजितुल्यजवः ॥
लम्बेवृथैर्मयोदरश्च सङ्घनवङ्गुणाक्रोडः ॥
श्रेयो भाराश्वसहो जवेऽश्वतुल्यश्च शृङ्गफलः ॥

सितवर्णः पिङ्गाक्षस्तान्निविशेषेणो मङ्गा-
वक्रः ॥

हंसो नाम शुभफलो यूथस्य विवर्द्धनः प्रोक्तः ॥
भूयुग्मबालधिरातान्त्रवङ्गुणा रक्तदन्तकङ्कणी च ॥
कल्पायश्च स्वाभिनमचिरात्कुर्वते पतिं लक्ष्म्याः ॥

यो वासितैकचरणो यथेष्टवर्णश्च सोऽपि शृङ्ग-
फलः ॥

मिश्रफलोऽपि ग्राह्यो यदि नैकान्तप्रशस्तो-
ऽस्ति ॥ ॥ ॥

गोरीङ्गितभेदेन शुभाशुभसुतां यथा, तत्रैव
६२ अध्याये,—

“गावो दीनाः पार्थिवस्थाश्रिवाय
पादैर्भूमिं कुड्मयन्त्यश्च रोगान् ॥

मृदुं कुर्वन्त्यश्रुपूर्णां यतात्मः
पशुभर्तास्तस्करानाश्ववन्धः ॥

अकारणे क्रोशति चैदधर्षो
भयाय राज्ञो वृषभः श्रिवाय ॥

भृशं निरुद्धा यदि मच्चिकाभि-
स्तदाशु वृष्टिं सरमात्मजैर्वा ॥

आगच्छन्त्यो वेष्य वभारवेण
संसेवन्त्यो गोष्ठद्वये गवां गाः ॥

आद्राक्ष्यो वा हृष्टरोम्युषः प्रहृष्टा
धन्या गावः स्युर्महिष्योपि चैवम् ॥ ॥ ॥

गोर्भङ्गल्लादि यथा, देवलः ॥

“लोकेऽस्मिन् मङ्गलान्येवो ब्राह्मणो गौर्हताशनः ॥

हिरण्यं सर्पिरादित्य आपो राजा तथाष्टमः ॥
एतानि सततं पश्येन्नमस्येदं चैव यः ॥

प्रदक्षिणश्च कुर्वीत तथा चायुर्न हीयते ॥”
अभिप्रेतार्थसिद्धिर्मेङ्गलं तद्वैतुतया ब्राह्मणा-

दापि ॥ ॥ गोप्रणामे ब्रह्मपुराणम् ॥

“सदा गावः प्रणम्यास्तु मन्त्रेणानेन पार्थिव ॥

नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेगोभ्य एव च ॥

नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः ॥

मन्त्रस्य स्मरणदेव गोदानफलमाप्नुयात् ॥”

भवित्ये ॥

“गामालम्ब्य नमस्कृत्य कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥

प्रदक्षिणीकृत्वा तेन सप्तहोपा वसुन्धरा ॥

गवामस्थि न लङ्घते न्यते गन्धेन वर्जयेत् ॥

यावदाव्रति तन्नयं तावन्नन्धेन युज्यते ॥”

विष्णुः ॥

“गोमूत्रं गोमयं क्षीरं सर्पिर्दधि च रोचना ॥

यदङ्गमेतन्मङ्गलं पवित्रं सर्वदा गवाम् ॥”

यदङ्गं षट्प्रकारम् ॥ इति शुद्धितन्त्रम् ॥ ॥

तन्मांसगुणाः ॥ सुस्निग्धत्वम् ॥ पित्तश्लेष्मविवर्द्धन-

त्वम् ॥ टण्डुलम् ॥ बलकारित्वम् ॥ पीनसप्रदर-

नाशित्वम् ॥ इति भावप्रकाशः ॥ अपूपत्वम् ॥

गुरुत्वम् ॥ वातकफापहत्वम् ॥ ॥ तद्गन्धगुणाः ॥

पथ्यत्वम् ॥ अत्यन्तश्चत्वम् ॥ स्वादुत्वम् ॥ स्निग्ध-

त्वम् ॥ पित्तवातामयनाशित्वम् ॥ मेध्यत्वम् ॥

कान्तिप्रज्ञाप्रपुष्टिवीर्यवृद्धिकारित्वम् ॥ (यथा

च हारीते प्रथमस्थानेऽध्याये ॥

“गवं पवित्रश्च रसायनश्च

पथ्यश्च हृदां बलपुष्टिदं स्यात् ॥

आयुःप्रदं रक्तविकारपित्त-

त्रिदोषहृद्गोविषाणहं स्यात् ॥” ॥

तद्विधगुणाः ॥ अतिपवित्रत्वम् ॥ शीतत्वम् ॥

स्निग्धत्वम् ॥ दीपनत्वम् ॥ बलकारित्वम् ॥ मधुर-

त्वम् ॥ अरोचकवातामयनाशित्वम् ॥ ग्राह्यत्वम् ॥

(यथा च हारीते प्रथमस्थानेऽध्याये ॥

“अन्तस्तादुरसं याहि गुरुणं वातरोगजित् ॥

भेदः-शुक्र-बल-श्लेष्म-रक्तपित्ताभि-प्रोफलत् ॥

स्निग्धं विपाके मधुरं दीपनं बलवर्द्धनम् ॥

वातापहं पवित्रश्च दधि गवं गुणप्रदम् ॥” ॥

तद्गन्धगुणाः ॥

“गवान्क्षु क्षीरकैर्न वा तस्मै सहितमथा ॥

पक्वान् भजयेद्वापि यद्वह्नी तस्य नश्यति ॥”)

तन्नवनीतगुणाः ॥ शीतत्वम् ॥ वर्णबलशुक्रकफ-

रुचिसुखकान्तिपुष्टिकारित्वम् ॥ सुमधुरत्वम् ॥

संगाहकत्वम् ॥ चक्षुर्हितत्वम् ॥ वातसर्वाङ्गशूल-

कासश्रमसर्वदोषनाशित्वम् ॥ ॥

तद्वृत्तगुणाः ॥ हृद्यत्वम् ॥ धीकान्तिस्मृतिबल-

मेधापुष्ट्यामिदृशिशुक्रवपुःस्थौल्यकारित्वम् ॥ वात-

श्लेष्मश्रमपित्तनाशित्वम् ॥ विपाके मधुरत्वम् ॥

हृद्यतमत्वम् ॥ बहुगुणत्वम् ॥ (तथा च ॥

“विपाके मधुरं हृद्यं वातपित्तकफापहम् ॥

चक्षुर्ध्वं बलवर्द्धनं गवं सर्पिर्गुणीतमम् ॥”

इति हारीते प्रथमस्थाने अष्टमेऽध्याये ॥ ॥ ॥

“गवां प्रत्यक्षि क्षीरं गुरु विष्टम्भि दुर्जरम् ॥
तस्मादभ्युदिते ह्यर्थे वामं यामार्द्धमेव वा ॥

समुत्तार्ये पयो ग्राह्यं तत् पथं दीपनं लघु ॥

विषतुखाबालवृत्तानां पयो दोषसमीरितम् ॥

शूलं वत्सैकवर्णाया धवलीकृष्णयोरपि ॥

इक्ष्वादा भासपर्णादा ऊर्ध्वं क्षुद्रा च या भवेत् ॥

तासां गवां हितं क्षीरं श्रुतं वाप्यतमेव वा ॥

गवां सितानां वातघ्नं कृष्णानां पित्तनाशनम् ॥

श्लेष्मघ्नं रक्तवर्णानां चीरं हन्ति कपिलापयः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

गौः, [गो] पुं, (गन्धते कर्मिभिः यज्ञदान-

परोपकारादिधर्मफलककर्मफलैर्यस्मिन् । गम्

+ “गमेडोः ।” उणां । २ । ६३ । इति अधि-

करणे डोः ।) स्वर्गः । (गन्धन्ते ज्ञायन्ते

विषया येन यज्ञा गच्छति श्रौत्रमिति करणे

कर्त्तरि वा डोः । किरणसम्यक्केण विना चाक्षुष-

ज्ञानाभावात् किरणस्य ज्ञानप्रकाशधर्मवत्त्वात्

श्रौत्रगामित्वाच्च तथालम् ।) रश्मिः । (यथा,

महाभारते । ३ । ३ । ५२ ।

“जयोद्गङ्गादीपवर्ती गोभिर्भासयते महीम् ।

जयाब्जामपि लोकानां हितायैकः प्रवर्त्तसे ॥” ॥

वञ्चः । इति मेदिनी । गे । १ । (गन्धते पुण्यवद्भि-

र्यस्मिन् । अधिकरणे डोः । इत्यापूर्णादिसकाम-

कर्मभिः पुण्यवताश्चल्लोकगमनात् तथा-

त्वम् ।) चन्द्रः । इति विश्वः । (गच्छति प्राप्नोति

विश्वं प्रकाशकालकेन खतेजसिति जानाति

सर्वमिति वा । कर्त्तरि डोः ।) ह्यर्थः । गोमेध-

यज्ञः । इत्यमरटीकायां भातुदीक्षितः ॥ ऋषभ-

नामौषधम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गौः, [गो] स्त्री, (गन्धते विषयज्ञानं यया । गम्

+ “गमेडोः ।” उणां । २ । ६३ । इति करणे

डोः ।) चक्षुः । (गच्छति श्रौत्रमिति कर्त्तरि

डोः ।) वाणः । दिक् । (गन्धते ज्ञायते चित्ताभि-

प्रायो यया । करणे डोः ।) वाक् । (यथा,

रघुः । ५ । १२ ।

“इत्यध्यापानाहुमितयस्य

रघोर्बहारापि गां निश्वस्य ॥” ॥

गन्धते गन्धतेऽस्यामिति । अधिकरणे डोः ।)

भूः । (यथा, रघुः । १ । २६ ।

“दुदोह गां स यज्ञाय शश्याय भववा दिवम् ।

सम्यद्विनिमयेनोभौ दधतुर्भुवनद्वयम् ॥” ॥

जले बहुवचनान्तोऽयम् । इति मेदिनी । गे । १ ॥

जले एकवचनान्तोऽपि इति केचित् । इति

भरतः ॥ (यथा, वृत्तावनयमके । २ ।

“स्वमिव भुजं गवि श्रेष्ठं

अपघाय स्वपिति यो भुजङ्गविशेषम् ।

नव पुष्करसमकरया

श्रीयोस्मिपंक्ता च सेवितः समकरया ॥”)

भाता । इत्येकाचरकोषः ॥ (खनामख्याता

शुकदीहिजस्य ब्रह्मदत्तस्य भात्या । यथा, भाग-

वते । ६ । २१ । २५ ।

“स कीर्त्तनां शुककन्यायां ब्रह्मदत्तमजीजनत् ।